

ที่ มท 0202.1/จ 101

ถึง สำนักงานจังหวัดทุกจังหวัด

ตามที่ กรมราชทัณฑ์ ได้มีคำสั่งที่ 277/2552 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2552 มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนในการพิจารณาและออกคำสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการประเภททั่วไป ระดับอาวุโสลงมา ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษลงมา เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ และเลื่อนขั้นค่าตอบแทนประจำปีและค่าตอบแทนพิเศษของพนักงานราชการ และเมื่อได้รับมอบอำนาจดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจต่อให้ผู้อำนวยการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน สถานกักกัน สถานที่กักขัง และผู้บังคับบัญชาสถานที่กักขังที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด นั้น

จังหวัดสุรินทร์ ได้มีหนังสือหรือกระทรวงมหาดไทยกรณีคำสั่งดังกล่าว ในประเด็นที่ กรมราชทัณฑ์กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจต่อให้ผู้อำนวยการเรือนจำกลางสุรินทร์ในการพิจารณาและออกคำสั่งเลื่อนเงินเดือน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ เห็นว่า การบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบเป็นงานการบริหารงานบุคคลที่สำคัญ จะสงวนไว้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด โดยไม่มอบอำนาจต่อให้กับหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดกรมราชทัณฑ์ ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัดได้หรือไม่ เพียงใด

ในการนี้ กระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณาแจ้งตอบข้อหารือการมอบอำนาจดังกล่าวให้จังหวัดสุรินทร์ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือถึงกรมราชทัณฑ์เพื่อพิจารณาแก้ไขคำสั่งที่ 277/2552 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2552 ให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว รายละเอียดสามารถดูได้ทางเว็บไซต์ของ กจ.สป. (<http://www.personnel.moi.go.th/>)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานการบริหารงานบุคคลต่อไป

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 0-2223-8790, มท 50386

ที่ มท 0202.1/ 7010

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม.10200

50 มิถุนายน 2552

เรื่อง ตอบข้อหารือการมอบอำนาจ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุรินทร์ที่ สร (บค)0016.5/6433 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2552

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550
 2. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545
 3. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1012/ว 5 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดสุรินทร์ได้มีหนังสือหารือในกรณีที่กรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนในการพิจารณาและออกคำสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการ เลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ เลื่อนค่าตอบแทนพนักงานราชการ และกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจต่อให้หัวหน้าส่วนราชการในสังกัดกรมราชทัณฑ์ ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัด ในประเด็นที่ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะสามารถส่งมอบอำนาจดังกล่าวไว้ โดยไม่มอบอำนาจต่อให้กับหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดกรมราชทัณฑ์ ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดได้หรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาในประเด็นหรือดังกล่าวแล้วเห็นว่า การพิจารณาและออกคำสั่งเลื่อนเงินเดือนของผู้ว่าราชการจังหวัด ควรพิจารณาจำแนกตามการแบ่งส่วนราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนกลาง ของกรมราชทัณฑ์ ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545 ดังนี้

1. กรณีเป็นส่วนราชการส่วนภูมิภาค ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545

ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในส่วนภูมิภาค ตามนัยมาตรา 57 (11) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ประกอบกับหนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร 1012/ว 5 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 เรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติราชการและเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจด้านบริหารงานบุคคลให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1009.5/986-1195 ลงวันที่ 10 กันยายน 2546 ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด

มีอำนาจในการประเมินผลการปฏิบัติราชการและการเลื่อนขั้นเงินเดือน รวมทั้งการออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงาน และระดับอาวุโส ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ ได้อยู่แล้ว ดังนั้น จึงมีต้องดำเนินการตามคำสั่งกรมราชทัณฑ์ ที่ 277/2552 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2552 แต่อย่างไร

2. กรณีเป็นส่วนราชการส่วนกลาง ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545

ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถดำเนินการได้ 2 แนวทาง คือ

(1) แนวทางแรก ดำเนินการตามมาตรา 23 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550 ที่มีหลักการว่า เมื่อหัวหน้าส่วนราชการดำเนินการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการในเขตพื้นที่จังหวัดให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งใน 2 กรณี คือ

(1.1) กรณีที่อำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และมีส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้น (มาตรา 23 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.ฎ.๑)

(1.2) กรณีที่ไม่มีส่วนราชการที่เกี่ยวกับอำนาจนั้นในเขตพื้นที่จังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดมีดุลพินิจที่อาจมอบอำนาจให้ รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดก็ได้ (มาตรา 23 วรรคหนึ่ง (2) แห่ง พ.ร.ฎ.๑)

(2) แนวทางที่สอง ดำเนินการตามมาตรา 26 วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550 ที่มีหลักการว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจะไม่มอบอำนาจนั้นต่อบุคคลทั้ง 2 กรณี ตามมาตรา 23 วรรคหนึ่ง ก็ได้ หากเข้าข้อยกเว้นของกรณีตามมาตรา 26 วรรคสอง กล่าวคือหากผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องใดเป็นเรื่องที่ไม่อาจมอบอำนาจได้ เนื่องจากเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งใน 4 เรื่องนี้ (มาตรา 6 วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.ฎ.๑) คือ

(2.1) เป็นเรื่องที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจเฉพาะหรือเป็นเรื่องที่โดยสภาพไม่อาจมอบอำนาจได้

(2.2) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสำคัญ

(2.3) เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

(2.4) เป็นเรื่องที่สามารถก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนได้

โดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องแจ้งการไม่มอบอำนาจพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่มอบอำนาจดังกล่าว ให้ส่วนราชการหรือผู้มอบอำนาจทราบ ทั้งนี้ หากส่วนราชการหรือผู้มอบอำนาจ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้นำความเห็นแย้งระหว่างส่วนราชการหรือผู้มอบอำนาจกับผู้ว่าราชการจังหวัด เสนอ ก.พ.ร. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและคำวินิจฉัยของ ก.พ.ร. ให้เป็นที่สุด (มาตรา 26 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 11 วรรคสอง แห่ง พ.ร.ฎ.๑)

นอกจากนี้ในประเด็นการมอบอำนาจดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือถึงกรมราชทัณฑ์ขอให้พิจารณาแก้ไขคำสั่งที่ 277/2552 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2552 เนื่องจากอาจขัดต่อพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจด้านบริหารงานบุคคลให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1009.5/986-1195 ลงวันที่ 10 กันยายน 2546 ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและใช้เป็นแนวทางในทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอ่องพงษ์ อึ้งพันธุ์)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
กองการเจ้าหน้าที่

โทร. มท50386, 0-2223-8790

ที่ มท 0202.1/ 7009

กระทรวงมหาดไทย
ถนนรัชฎางค์ กทม.10200

๒๐ มิถุนายน 2552

เรื่อง คำสั่งมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์
เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง คำสั่งกรมราชทัณฑ์ ที่ 277/2552 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2552

ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งที่ 277/2552 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2552 มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ในการพิจารณาและออกคำสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการประเภททั่วไป ระดับอาวุโสลงมา ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษลงมา เลื่อนชั้นค่าจ้าง ลูกจ้างประจำ และเลื่อนชั้นค่าตอบแทนประจำปีและค่าตอบแทนพิเศษของพนักงานราชการ และเมื่อได้รับมอบอำนาจดังกล่าวแล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจต่อให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน สถานกักกัน สถานกักขัง และผู้บังคับบัญชาสถานที่กักขังที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัด นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้รับการหารือจากจังหวัดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่งข้างต้น ในกรณีที่คำสั่งได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเมื่อได้รับมอบอำนาจแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจต่อให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน สถานกักกัน สถานที่กักขัง และผู้บังคับบัญชาสถานที่กักขัง ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ตามนัยมาตรา 23 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยกรมมอบอำนาจ พ.ศ. 2550 ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อหารือของจังหวัดแล้วเห็นว่า

1. กรณีเป็นส่วนราชการส่วนภูมิภาคตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545

ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในส่วนภูมิภาค ตามนัยมาตรา 57 (11) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ประกอบกับหนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร 1012/ว 5 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 เรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติราชการและเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจด้านบริหารงานบุคคลให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1009.5/986-1195 ลงวันที่ 10 กันยายน 2546 ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจในการประเมินผลการปฏิบัติราชการและการเลื่อนชั้นเงินเดือน รวมทั้งการออกคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือน ของข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงาน และระดับอาวุโส ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ ได้อยู่แล้ว ดังนั้น จึงมีต้องดำเนินการตามคำสั่งกรมราชทัณฑ์ ที่ 277/2552 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2552 แต่อย่างไรก็ตาม

2. กรณีเป็นส่วนราชการส่วนกลาง ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์
กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545

ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถดำเนินการได้ 2 แนวทาง คือ

(1) แนวทางแรก ดำเนินการตามมาตรา 23 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ
มอบอำนาจ พ.ศ. 2550 ที่มีหลักการว่า เมื่อหัวหน้าส่วนราชการดำเนินการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการ
ในเขตพื้นที่จังหวัดให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่บุคคลผู้ดำรง
ตำแหน่งใน 2 กรณี คือ

(1.1) กรณีที่อำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และมีส่วนราชการ
นั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด
นั้น (มาตรา 23 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.ฎ.ฯ)

(1.2) กรณีที่ไม่มีส่วนราชการที่เกี่ยวกับอำนาจนั้นในเขตพื้นที่จังหวัด
ผู้ว่าราชการจังหวัดมีดุลพินิจที่อาจมอบอำนาจให้ รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วน
ราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดก็ได้ (มาตรา 23 วรรคหนึ่ง (2) แห่ง พ.ร.ฎ.ฯ)

(2) แนวทางที่สอง ดำเนินการตามมาตรา 26 วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่า
ด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550 ที่มีหลักการว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจะไม่มอบอำนาจนั้นต่อให้บุคคล
ทั้ง 2 กรณี ตามมาตรา 23 วรรคหนึ่ง ก็ได้ หากเข้าข้อยกเว้นของกรณีตามมาตรา 26 วรรคสอง กล่าวคือ
หากผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องใดเป็นเรื่องที่ไม่อาจมอบอำนาจได้ เนื่องจากเป็นเรื่องใด
เรื่องหนึ่งใน 4 เรื่องนี้ (มาตรา 6 วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.ฎ.ฯ) คือ

(2.1) เป็นเรื่องที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจเฉพาะหรือเป็นเรื่องที่ โดย
สภาพไม่อาจมอบอำนาจได้

(2.2) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสำคัญ

(2.3) เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เป็น
มาตรฐานเดียวกัน

(2.4) เป็นเรื่องที่จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเกิดความไม่เป็นธรรมแก่
ประชาชนได้

โดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องแจ้งการไม่มอบอำนาจพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่มอบอำนาจ
ดังกล่าว ให้ส่วนราชการหรือผู้มอบอำนาจทราบ ทั้งนี้ หากส่วนราชการหรือผู้มอบอำนาจ มีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ให้นำความเห็นแย้งระหว่างส่วนราชการหรือผู้มอบอำนาจกับผู้ว่าราชการจังหวัด เสนอ ก.พ.ร.
เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและคำวินิจฉัยของ ก.พ.ร. ให้เป็นที่สิ้นสุด (มาตรา 26 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 11
วรรคสอง แห่ง พ.ร.ฎ.ฯ)

ดังนั้น หากกรมราชทัณฑ์จะได้พิจารณาแก้ไขคำสั่งกรมราชทัณฑ์ที่ 277/2552 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2552 ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ก็จะทำให้การใช้อำนาจในการบริหารราชการของผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นไปด้วยความถูกต้องยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายถ้อยพงษ์ อิ่มพันธุ์)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
กองการเจ้าหน้าที่
โทร. มท50386, 0-2223-8790